

„Soča“ izhaja vsak potek in velja po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četvrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „*poslanicaх*“ se plačuje za navadno tristoop. vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ „ 2 „
6 „ „ „ „ 3 „
Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v namski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako so oglase pri opravištvu.

Svoji k svojim.

Naša mesta in naši trgi so se našemu narodu hudo odtujili, t. j. poitalijančili in ponemčili ter so zavzeli nam nasprotnega in sovražnega duha. Uzrok temu je nezavednost in pohlevnost naših prednikov pa tujčeva prekanjenost in njegovo nasilstvo. Ako bi bil imel naš narod svoje apostole, kakor so jih imeli tujei med nami, gotovo bi ne bil tako nesrečen, kot je. Naši predniki so bili naračunni, kor niso imeli rodoljubnih voditeljev, ki bi jim bili kazali pravo pot in jih navdihili z ljubeznijo in pogumom za svoj narod in svojo domovino. Slišali so vedno proširne tujco naš narod in našo domovino le poniževati in žaničovat, ob enem pa tujcem čast in hvalo prepevati; zato ni čudo, da so bili vsi obupni ter da so v tujstvu iskali pomoči in so vanj utapljali. A zdaj so prišli tudi za nas Slovence veselejši časi. Tudi mi smo dobili narodnih apostolov, kateri nas spravljajo na tako pot, po kateri že davno hodijo drugi narodi. Dobili smo moža, ki imajo srce za nas na pravem mestu, ter zmoglost pa dosti poguma, da odganjajo in zavračajo našega sovražnika; da nas spravljajo na pravo pot do blaga; da nas vneajo v ljubezni do svojega naroda in svojo domovino ter nam pridobivajo spoštovanja in pravice, kakršna že davno uživajo drugi narodi. Pred 20. leti smo se še sramovali biti Slovenci; zdaj smo pa že toliko dosegli, da smo ponosni Slovenci; naši priprosti narodnjaki pa tudi učenjaki in olikanci, posebno pa mladenči in mladenke ponosno priznavajo in se izražajo, da so Slovenci (Slovenke). Slovenci se sicer ne moremo ponašati s tolikim napredkom, kot drugi narodi, ker smo mnogo pozneje jeli napredovati; a ponosni smemo biti na svojo nadarjenost, na svoje počeno mišljenje in na mnoge lepe lastnosti, kakršnih drugim narodom bolj pomanjkuje. Najbolj pa smemo biti Slovenci ponosni na svoj napredek poslednjih 20. let; kajti niti veliki, mogočni narodi niso v tem času teko znamenito napredovali, kot mi. Vendar pa nas to ne sme motiti, da ne bi točno nadaljevali svojega dela. — Po naših trgih in mestih kaže tujčina še vse preveč svoje rožičke; te moramo najpred sneti. To pa tudi prav lahko storimo, da le gremo „Svoji k svojim.“

Dolgo se že priporočuje našim ljudem, naj zahajajo „svoji k svojim,“ vendar to načelo še ni prodrlo do naroda, zato ga je treba resnojšje priporočevati. Vsak narodnjak naj stori v tem oziru kolikor mu je mogoče, potem bodo naši trgi in naša mesta, seobno Gorica kmalu peli drugo pesen. Gorica živi večinoma od Slovencev, zato bo kmalu vsa drugačna, ako začnemo postopati bolj zavedno, nego dosedaj. Corriere je pisal o svojem času, da v Gorici slovenski trgovci ne morejo obstati, ter je hotel s tem dokazati, da v Gorici ne kupujejo Slovenci Naj le gredo Corriereci opazovat po cesti na slovonsko stran, pa bodo videli kake trume ljudi prevaža in prenaša po njih blago; potem naj gredo pa na italijansko stran, pa se bodo prepričali, kako malenkosten je promet na italijanski strani. Naj le promislijo goriški lahončiči, bodo li več slovenskih ali laških trgovcev, odvotnikov, zdravnikov itd. v Gorici, kadar nas bodo oni s svojim brezozirnim strupenim postopanjem proti nam do tega prisilili, da bomo hodili le svoji k svojim? Ponašanje naših nasprotnikov nas sili resno delati na to, da hodimo „svoji k svojim“, zato, dragi Slovenci, po mestu in na deželi, poprimimo se vsi tega gesla in delajmo zanj po vsi svoji moči; poučujmo naše ljudi, da bodo že doma vedeli, kje in pri kom bodo v mestu potrebno kupili. Kdor bi naših nasvetov ne poslušal in še dalje našim sovražnikom nosil zasluzek ter jih tako proti nam podpiral, prezirajmo ga! Mi pozneje objavimo in priporočimo naše poštnjake in nam resnično pravične moža, toda z našo besedo nam morajo zagotoviti, da bodo naše ljudi dobro in za počeno ceno postrezali, da ne bode potem besedovanja in pritožeb, kakor zdaj, da je pri tujcih boljša postrežba. Kdor hoče kaj ugniziti, ne sme preširoko zaveti. Majhen pa gost zasluzek je boljši, nego velik pa redek. Torej na nože, rojaki, za gaslo: „Svoji k svojim,“ ker v tem je naša moč!

Čehi na Slovenskem.

(Dalje).

Po kosilu razšli so se Čehi po mestu in ogledovali znamenitosti; katere so jih zanimale. Ob 4. uri

zberejo se zopet v čitalnici, da bi šli v Rudolfinum. Rudolfinum je zelo lep muzej, kateri sta okrasila slavna naša slikarja brata Jurij in Ivan Šubic s prekrasnimi slikami. Te slike so Čehi zanimale, ker sta oba poznata po ilustracijah, katere rišeta za češke ilustrovane liste. Posebno zanimiva za Čehje je listina z leta 1270., katero je podpisal češki kralj Otokar II., gospod Kranjske in slovanske marke.

Pozornost so vzbujale tudi razne najdbe in drugi predmeti, ki segajo daleč v preteklost.

Tu niso nakopičeni predmeti le iz Slovonskoga, ampak tudi iz raznih dežel in delov sveta.

Zvečer so priredili Slovenci Čehom na čast koncert v čitalnici. In koncertu so se zbralo toliko občinstva, Čehov in Slovencev, da še nikdar toliko. Prva točka programa je bila „Pozdrav Čehom“, (gl. „Soča“ št. 33. v podlistku) katero pesen je deklamovala gea Zof. Zvonarjeva. Napravila tak utiv, da jo je občinstvo odlikovalo z viharim priznanjem in ploskanjem. Čitalniški pevci so peli vse pesmi prav izborno, da so želi obilo pohvale. Pevci so peli te pesmi: „Bodi zdrava domovina“ od B. Ipavca, „Bivalij Čehove“ od Škroupa, „V tihj noči“ od Försterja, „Na razhodu“ od Grbica, „Jadranko morje“ od Hajdriha, „Strunam“ od Jenka, „Popotnik“ od Nedveda. — Ig. Borštnik je jako zadovoljil občinstvo s prizorom „Beli lasje — mlado srce“.

Da je bil koncert krasnejši in mnogovrstnejši, pripomogli so Čehi sami. Gospica Dumkova, udinja „Narodno divadlo“ v Pragi, deklamovala je tako izborno, da se je morala večkrat vračati na oder ter dodati nov komad. Odlikovali so jo s šopkom evelic. Mej točkami je večkrat pet tudi praški kvartet „Kytara“. Kdor le posluša ta kvartet, misli, da sliši svirati na kitare. Slovenci so imeli tak užitek od „Kytare“, da so jo vedno klicali na oder „Kytara, Kytara!“

Po koncertu bil so neoficiálni govori. Prvi je govoril g. dr. Iv. Tavčar. Govoril je o prevlelikej ljubezni Slovencev do Čehov.

Po burnem ploskanju in glasnem priznanju govorili so še mnogi Čehi in Slovenci.

Zrad prostora naj omenimo samo še to, da je pesem — v katerej pozdravlja Čehje — našega najboljšega pesnika Simona Gregorčiča vzbudila najbur-

LISTEK.

Č E H O M :

(Ponatisljeno iz Slovenskega Naroda.)

Geslo:

„Nuž vzhura! Sem povné své rámé podejte a vsupte ve svorny a nezlomny kruh!
A chopte se zbrane! Myšlenka bud' mečem,
a k svobode láska nam slouží za štít,
tak hrady nepratel jak bleskové zřečem,
a sláva juž sluncem se bude nam stkvít.“
Gustav Pfleger-Moravsky.

Priletelo sókolov krdele,
Priletelo od Veltáve hladne,
Od Veltave od Libuše mesta,
Priletelo k nam je v gaj slovenski;
Sredi gaja tu je obsedelo,
Sredi gaja na zeleni lipi.
To je rádot, oj, to je veselje,
Ko pozdravlja s sókolom se sókol,
Sokol južni za junaško zdravjo,
Praša brata s severja presrečno!
Ni to sivih sokolov krdele,
Ki pozdravljat nas je prihítelo,
To so pravi krvni bratje naši,
Bratje naši, nam predragi Čehi!
Ki v Ljubljano so prispeli belo,
Oj v Ljubljano, stólicu Slovencev.

Kaj pač, bratje, k nam Vas je privedlo?
Spomenikov gledat velikanskih,
Spomenikov znanosti, umétja,

Spomenikov, katerim svet se čudi?
Spomenikov takih pri nas ni še! —
Mi smo mladi; jedva smo začeli
Dom prosvete graditi ponosni.
Utegnili tega preje nismo!
Ej na straži morali smo stati;
Tristo let smo bránili Evropo
Pred sovragom križa in kulture!
Sladko spala je gospá Evropa,
Mi bedeli noč in dan pred vrati;
Pisat vstala knjige jo učene,
Mi krvave knjige z mečem v roki;
Pesmi nečne pela je Evropa,
Bojni krik se óril v gorah naših,
Bil je boj, ne boj — mesarsko klanje!
Zmaja mi smo spasili Evropo,
Mi Slovani viteški na jugu,
Heraklej smo in Mesija svetu —
In zató smo mu — barbarji divji,
Pasma vrste niže, „gens inferior“,
Hlapci sužnji in druhál smo „vindska“ —
A oni so, kakor mi — kristjani! . . .
Odložili bili smo orožje,
Odložili meč in kopje bejmo,
S katerim mi smo strážili „gospódo“,
Hteli njive smo orati svoje —
Svoje? Svojih nismo mi imeli!
Grad se dviga siv na skali strmi,
Grad ko gnezdo jastrebovo trdno,
V njem trinog je s svojimi krvniki:
On lastník je krasne zemlje naše,
On gospod je — mi njegovi hlapci,
In pravica naša to je — tlaka!

Delaj, rob, od zarje pa do mraka,
Znóji se in trudi se za druge!
Ako nečóš — bič ti koj pomore!
A graščák je iste véro z nami . . .
In vzbudili bili smo se tákrat,
Spómnilsi se, da i mi ljudje smo.
Tirjali smo „staro pravdo“ svojo;
Kri je tekla, tekla je v potokih.
Kdo je zmagal? . . . Dósti! Zástor padil! —
Ali svoji vendar smo postali,
Svoji bili smo na zemlji svoji;
Plemiči so zemljo nam vrnili, —
Plemiči? Ne plemiči po „grbu“,
No po duhu svojem plemenitem.
In na zemlji svoji mi Slovenci
Hteli biti mi smo kot Slovenci.
„Kaj? i mali hočejo živeti?
Hočejo si jezik svoj gojiti?
Jezik svoj in narodnost oteti?
Quos ego . . . ! Hoj, záprite jim usta!
Sram ga bodi, kdor golí slovenski,
Vsak kaznúj se kaznijoj sramótnoj!
Po „krščánski“ jih čim prej ubijmo!“ —
A ubiti mi se dali nismo.
Zmagala je „stara pravda“ naša,
Bil je boj to ne krvav, duševen;
Duh svobode bil je naš zaveznik.
Duhu temu le smo mi hvaležni,
A nikomur drugemu na zemlji.
Vse, kar smo, to smo sami iz sebe.
Národ naš se čilo preporája,
Iz mrtvila starega on vstaja,
Med kulturno stopa on národe.

koč v vodo pala, dasi so bile priprave velike. Vse hiše bile so v zastavah in slavolok bil je postavljen, kjer bi imel biti slevesni vsprejem. V zadnjem hipu pa je policijski komisar Vidic prepovedal vsak vsprejem ter zankal, da se morajo takoj odstraniti vse zastave kar se je tudi zgodilo pred očmi čeških gostov (!) Nevclja vsled tega bila je mej domačimi in mej češkimi gosti jako velika. — Tudi siser so češki gostje z veliko nevoljo opazovali, da jim je na vsak korak policija za petami, da se je sploh njim nasproti ravnalo, kakor da so inozemci, ne pa najboljalnejši državljani avstrijski in sinovi najvažnejše in najimovitejše dežele avstrijske.

Preiskava na Placuti v stanovanji v pokojnega mestnega učitelja Niederkorne bila je konec preteklega tedna. Gospod Niederkorn je nemške koronike, njegov oče in mati sta rojena slovenca Črca; on živa penzija iz c. k. blagajnice, njegovi sinovi in hčera, pa vedno počenjajo neumnosti s tem, da zaničujejo in zasramujejo, kar je našega in avstrijskega, povečujejo pa Obordanke in vse kar je unstran luže.

V Bolcu je bila 17. dne t. m. zopet še hujska toča, nego malo pred.

Češki listi o Slovencih jako laskavo pišejo ter izražajo enoglasno, da se češki narod od malega Slovenskega rodu nikoli ne bi bil nadejal tolike ljubezni in tolikega gostoljublja. — Tudi posamezni gostje so svojim rojakom v Pragi brzoglavno izrekli svojo iznenadenje in zadovoljnost. — Tudi Slovenci moremo biti zadovoljni in ponosni, da smo dosegli glavni namen, ter dokazali Čehom, da so nam res bratje in jim vsaj nekoliko povratili ono gostoljublje, koje so življali Slovenci v zlatoj Pragi.

Lloydovi kurjači so se najprej v Trstu, potem pa tudi vsi oni, ki so prišli s popotovanja, odpovedali delu. Porazum mej njimi in Lloydovo upravo so ni mogel doseči; vsled tega je Lloyd s kurjači začasno pomagla vojna mornica, Lloyd pa je na mestne hišne ogle nabil vabilo, naj se oglašé oni, ki hočejo prevzeti kurjaško službo na ladijah. Čujemo, da se je Lloyd obrnil tudi v Italijo za kurčije ter jih je mnogo od tam uže na poti.

Nova trtna bolezen. Na Francoskem uže tretje leto napada trte noka bolezen, katero bistvo je popolnoma neznano. Letos je začela strašno gonobiti trto, v okrožji Aveyron je popolnem pokončala na široko vse trsje. Bolezen je tako huda, da od 24 do 48 ur zamori vsako trto, naj bo kakoršne koli vrste, celo ameriškanskim, ki so najvstrajnejše, prav nič ne prizanaša. Imenujejo jo „black-rot.“ — Bog nas varuj še te nesreče.

Hadži Loja. poznati načelnik in vodja upornikov v Bosni leta 1878, je umrl dne 13. julija t. l. v Meki, ravno ko je nameraval povrniti se v Carigrad.

Popravki bodo skoraj tudi morali dobiti prostor v našem listu: V poslednji številki popravimo danes v podlistku „Pozdravu Čehov“ zadnje besedo v drugi vrsti tretje kitice ima biti „joče“ in zadnja beseda četrte kitice v tretji vrsti mora biti „okovi“.

Pravila

goriškega telovadnega društva „Sokol“.

(Konec.)

B. Društveni odbor.

§ 12. Društveni odbor šteje seden udov: starosta, njegovega namestnika, tajnika, denarničarja in tri odbornike. Starosta, tajnik in denarničar smejo tudi biti netelovadci.

Starosta in šesteri odborniki volijo se na rednem obnem zboru za eno leto in se smejo po preteklem letu zopet voliti.

Vsi odborniki stanujejo v Gorici in opravljajo svojo službo brezplačno.

§ 13. Odbor ima s e je po potrebi in sme sklepati, ako so razen staroste ali namestnika vsaj še trije odborniki navzoči. Sklepa se z absolutno večino glasov; ko je enako glasov, odločuje predsednik.

§ 14. Odbor sprejema telovadnega učitelja in drugo potrebno osebje, katerim določuje plačo, ter vodi in oskrbuje vsa društvena opravila, ki niso pridržana obnemu zboru ali razsodnikom. Odbor sestavi red, po katerem se imajo društveniki vesti pri zabavah, raznih vajah in izletih, ter določi društveno obleko in kedaj se sme nositi. Ta red in določba predložita se v potrjenje, oziroma v razglašenje tudi obnemu zboru (§ 10. d.). Odbor razglašuje svoje naredbe, kakor se mu potrebno zdi, po domačih časnikih ali po posebnih naznanilih.

§ 15. Starosta zastopa društvo pri gosposkah in v javnosti, sklicuje občne zборе in odbore

seje, katerim določuje dnevni red in jim predseduje, ter podpisuje, vse društvene spise. — Namestnik ima, če je starosta zadržan, vse njegove pravice in dolžnosti.

§ 16. Tajnik podpira starosta v vseh zadevah, spisuje zapisnike vseh zborov in sej ter podpisuje se starosta vse društvene spise.

Tajnik hrani društven pečat in zapisnik.

§ 17. Denarničar sprejema vplačnine in plačuje na podlagi pobotnic, podpisanih po predsedniku, vse stroške; vpisuje vse to v denarničen dnevnik, ki ga vsakega pol leta sklone, podpiše ter z vsemi listinami vred odboru predloži v pregled in potrjenje. Konec leta se stavi račun in proračun po dogovoru z odborom.

C. Razsodnik.

§ 18. Prepire med društveniki ali med društveniki in odborom, izvirujoče iz društvenih razmer, razsojujejo trije razsodniki, ki se volijo pri rednem obnem zboru za eno leto, in sicer tako, da ni dopušen priziv proti njih razsodbi.

Vi. Razdruženje.

§ 19. Društvo se razdruži, ako občni zbor to sklone, ali če je gosposka razpusti. Sklep občnega zobra za razdruženje je le tedaj veljaven, ako ste glasovali dve tretjini navzočih društvenikov zanj in ako se je v vsem postopalo po § 9. pričujočih pravil. Občni zbor — v slučaju razpuščenja po vladni — pa društveni odbor določi, kam se ima dejati društveno premoženje.

Poslano.

Z ozirom na notico „Scommessa fatale“ v tukajšnjem „Corriere“ z dne 9. avgusta t. l. izjavljam, da jaz nesem z ono zadevo v nikaki zvezi. Vse govoričenje v tej zadevi je torej, kolikor se moje osebe tiče, golo sumničenje. Zato pa bodi povedane anonimnemu dopisniku iz Kanala, da je moja vest v tej zadevi popolnem mirna, ter da bode račun, ki ga bom po dopisnikovim mnenju v tej zadevi imel polagati na tem in onem svetu, jako lahak.

V Gorici, dne 16. avgusta 1887.

Peter Drašček, trgovec.

Kdor potrjene, dobre zdravilne pripomočke odvrta, ni dobronik revnih. Ljudje so zmeraj imeli zdravilne pripomočke v hiši. Z napredovanjem zdravništva so se tudi taki pripomočki zboljšali in spodrinili zdravila mazačev in starih babur; posebnno „Svicarska zrna“ od lekarja Braudta so zdravniki priznali za izvrstno domače zdravilo. Nikdo naj si ne pusti teh zrn odsvetovati, ampak naj si jih vsaj za poskušnjo kupi v lekarni eno škatlico za 70 kr.

Št. 240rOp.

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà), ustanovljene po grofu Thurnu v Gorici, naznanja, da dne 5. sept. t. l. začne javna dražba (kant) nerešenih zastav II. četrta leta 1886, t. j. tistih, ki so bile zastavljene aprila, maja in junija 1886.

Ravnatelj: KONRAD pl. FABRIS.

Priporočilo.

Prevzel sem gostilno v Šempetri, v kateri se toči vino, pridelano na posestvih gosp. grofa Coroninija; zato uljudno vabim p. n. občinstvo k obilnemu obiskovanju te gostilne. Za dobro postrežbo, t. j. dobra vina, gorka in mrzla jedila in primerno ceno bom vestno skrbel.

Janez Missatto.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in prečenejo prav kmalu najhujše žilne bolezni. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na vratcih, proti črevesnim boleznim in proti glisam, pri ženskih mesečnih nadložnostih, zoper beli tok, božast, zoper hitre srenat čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omojenih boleznih, ampak nav obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lokarnicah na svetu; za naročbo in pošiljavo pa edino v lekarnici Cristofolotti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Ma-donna v Kormina.
Ena steklenica stane 30 novcev.

V gostilnici

„PRI SOLNCU“

ulica Morelli št. 15

prodaja se

PIVO OD A. DREHER-JA

po 24 novcev liter.

Prvo skladišče — V Raštelji št. 2/25

JOSIP CULOT V GORICI.

Bogata zaloga: celuložidnih zavratnikov in zapestnikov za duhovnike, mešane in vojake; podobice, rožnih vencev, svetinj; cigaretne papirja nove vrste; okvirjev s papirja z vsem, kar je treba, s papirja zlato, sreberno in ruđnate barve; lepoticja, dišav; vsake vrste igrač na veliko izbiro za dečke in deklice; raznoličnih kovčegov in popotnih torb za gospe in gospode; vsakovrstnih čevljev, solnov in solničkov malih in velikih za moške in ženske; vrhu tega vsakovrstnih galantnih ličih in navadnih na veliko izbiro.

VRTNA SČENA ZAGOTOVLJENA.

Zmiraj in vso po najnižjih cenah, da se ni bati tekmovalja.

Opomba. Naznanjam sl. občinstvu, da moje skladišče in štaciuna ob nedeljah in praznikih nista odprta.

Prvo skladišče — V Raštelji št. 2/25

HILARIJANSKA TISKARNA

v Gorici, v mnskih ulicah h. št. 14,

sprejema v tisek knjige, knjižice, časnilke, vizitne liste, vabila, okrožnice, sonete, peti cije, cenike, jedilne liste, bolete, vozne in mrtvaške liste, žalna pisna in vsakoršna dela, ki spadajo v delokrog tiskarske umetnosti po prav nizkih cenah.

Tiskarna ima v zalogi vsakovrstnih tiskanic za cerkveno rabo, kakor: za spričevala, račune, dnevnike, zapisnike, preglede, razkaze, posnetke, kanonske table, matice (matrike) za krst, birmo, zakon, smrt, velikonočne liste, kakor tudi za popis duš (status) v latinskem, slovenskem, italijanskem in nemškem jeziku itd. itd.

Tiskarna daje poročstvo za natančno in hitro postrežbo in za nizkost cen.